

การผลิตชี้เด้าแกลบที่ไวต่อการทำปฏิกริยา และการประยุกต์ใช้ในบล็อก ชีเมนต์ผสมดินแบบอัดแน่น

บุรฉัตร ฉัครวีระ*
พิชัย นิมิตยงค์สกุล**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ เพื่อหาตัวแปรที่จำเป็นสำหรับผลิตชี้เด้าแกลบที่ไวต่อการทำปฏิกริยา จี๊เด้าต่าง ๆ ถูกตระเตรียมขึ้นมาจากการแปรค่าต่าง ๆ ของเวลาการเผา, อุณหภูมิการเผา, สภาพอากาศระหว่างการเผา, อัตราการปล่อยให้เย็นตัวลง และเวลาการบด จี๊เด้าแกลบถูกทดสอบกับปูนขาว โดยสัดส่วนจี๊เด้าแกลบต่อปูนขาวมีค่าเท่ากัน 30% : 70% ผลของการบดของจี๊เด้าแกลบถูกประเมินโดยข้อความสามารถในการเพิ่มกำลังของมอร์ต้าที่ผสมจี๊เด้าแกลบ และปูนขาว จากการสังเกตจี๊เด้าดังกล่าว โดยใช้กล้องส่องขยาย จะสามารถทำให้วิธีการง่าย ๆ ในกระบวนการนี้ได้แกลบที่ไวต่อการทำปฏิกริยา วิธีการการผลิตจี๊เด้าแกลบที่ไวต่อการทำปฏิกริยาอย่างมีประสิทธิภาพ และการประยุกต์ใช้จี๊เด้าดังกล่าวกับปูนขาวในบล็อกชีเมนต์ผสมดินแบบอัดแน่น ถูกทันสมัยครั้งแรก และข้างหน้าอีกว่า (1) จี๊เด้าแกลบจะมีความไวต่อการทำปฏิกริยา ไม่นาน ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศระหว่างการเผา และอัตราปล่อยให้เย็นตัวลง รวมทั้งอุณหภูมิการเผา เวลาการเผา และการบด (2) สภาพอนุภาคของจี๊เด้าแกลบที่ไวต่อการทำปฏิกริยา มีลักษณะเฉพาะเมื่อใช้กล้องส่องขยายส่องดู (3) จี๊เด้าแกลบที่ไวต่อการทำปฏิกริยาสามารถนำมาใช้ผลิตภัณฑ์ราคาถูกและมีประโยชน์มาก เมื่อใช้ร่วมกับปูนขาวในการแทนที่ในชีเมนต์ เพื่อผลิตบล็อกชีเมนต์ผสมดิน

1. บทนำ

จี๊เด้าแกลบสามารถนำมาใช้เป็นวัสดุผสมชีเมนต์ในคอนกรีตได้ ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา มีงานวิจัยมากน้อยกี่ขากับการใช้จี๊เด้าแกลบทั้งในและต่างประเทศ และการประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ เป็นที่น่าสนใจอย่างมาก สำหรับประเทศไทยในเอเชีย ที่มีสภาพการขาดแคลนชีเมนต์เสมอ แต่ว่ามีปริมาณแกลบจำนวนมาก และมีความต้องการวัสดุราคาถูก จากเหตุผลดังกล่าว ได้นิยมพัฒนาเทคโนโลยีที่จะนำจี๊เด้าแกลบ มาใช้เป็นวัสดุผสมชีเมนต์ เพื่อผลิตคอนกรีตที่สามารถทดแทนต่อสภาพความเป็นกรดได้

* ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปทุมธานี 12121

** ภาควิชาวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ปทุมธานี 121210

งานวิจัยนี้มีความน่าจะเป็นว่าตัวแปรที่จำเป็นสำหรับผลิตขี้เถ้าเกลนบ ที่ໄວต่อการทำปฏิริยา คือตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการแปรค่าต่าง ๆ ของเวลาการเผา, อุณหภูมิการเผา, สภาพอากาศระหว่างการเผา, อัตราการปล่อยไอน้ำตัวลง และเวลาการบด ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยมีค่าเท่ากัน 30% : 70% ผลของตัวแปรของขี้เถ้าเกลนบถูกประเมินโดยขีดความสามารถในการเพิ่มกำลัง ของมอร์ต้าที่ผ่านมา 70% ของตัวแปรของขี้เถ้าเกลนบและปัจจัย 70% ของตัวแปรของขี้เถ้าเกลนบ นอกจากนั้น ยังใช้กล้องส่องขยายตรวจสอบลักษณะของอนุภาค ขี้เถ้าดังกล่าวด้วย รวมไปถึงการศึกษาวิธีที่มีประสิทธิภาพที่จะผลิตขี้เถ้าเกลนบที่ໄວต่อการทำปฏิริยา ซึ่งสามารถใช้ได้ในทางปฏิบัติด้วย

2. วัสดุ

แกلنบ : แกلنบมาจากโรงสีข้าวที่อ้างอิงวันน้อย มีปริมาณความชื้นประมาณ 21% แกلنบ จะเผาในเตาเผาที่มีสภาพเปิด

ขี้เถ้าเกลนบค่า : ขี้เถ้าเกลนบค่าได้จากการเผาแกلنบปกติ แต่เลือกเฉพาะที่มีสีดำ ซึ่งมีปริมาณความชื้นประมาณ 11%

ปุ๋นขาว : ปุ๋นขาวที่ใช้คือ แคลเซียมไอกอรอกไซด์ ซึ่งเป็นสารเคมีที่บรรจุไว้ในขวดแก้ว ป้องกันการเกิดปฏิริยาคาร์บอนเนชัน

ชิเมนต์ : ใช้ปอร์ทแลนด์ชิเมนต์ประเภท 1 ตามมาตรฐาน ASTM

ดิน : ดินได้มามาจากการบดหินดินไกส์ ๆ ห้องปฏิบัติการวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีแห่งเชียงใหม่ หลังจากบดดินดังกล่าวขึ้นมาแล้ว ทิ้งไว้ให้แห้งประมาณ 10 เดือนในสภาพห้องปฏิบัติการดังกล่าว จากนั้นบดให้ละเอียดเพื่อผ่านตะแกรง ASTM เบอร์ 30 ก่อนที่จะเก็บไว้ในถุงพลาสติก ปริมาณทรายในดินประมาณ 17% ความถ่วงจำเพาะ, ค่าขีดจำกัดความชื้น, ค่าขีดจำกัดพลาสติกและค่าชนิดความเป็นพลาสติก มีค่า 3.78, 44%, 29% และ 15% ตามลำดับ ตามมาตรฐาน ASTM D2488-69 พบว่า ดินดังกล่าวเป็นดินโคลนซิลต์

ทราย : ใช้ทรายแม่น้ำตามธรรมชาติ มีความถ่วงจำเพาะ, ค่าโมดูลส์ความยืดหยุ่น และค่าการอุดซึมน้ำ มีค่า 2.6, 1.75 และ 1.05% ตามลำดับ สภาพทรายจะใช้สภาพอ่อนตัวผิวแห้ง ดังนั้นทุกครั้งที่ใช้ จะต้องหามาปริมาณความชื้นเพื่อนำไปปรับสัดส่วนน้ำที่ต้องใช้ในการผสมมอร์ต้า

น้ำ : ใช้น้ำจากห้องปฏิบัติการวิศวกรรมโยธา

3. โปรแกรมการทดสอบ

3.1 การเตรียมขี้เถ้าเกลนบ

3.1.1 การเตรียมในห้องปฏิบัติการ

ใช้เตาเผาที่มีอุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส ในแต่ละครั้งการเผา จะได้ขี้เถ้าเกลนบ ประมาณ 100 กรัม อุณหภูมิในเตาเผาจะถูกควบคุมโดยระบบทราบฟอเมอร์ การควบคุมสภาพอากาศ ระหว่างการเผาแกلنบจะมีช่องปีกขนาด 1 นิ้วเปิดตลอด หลังจากการเผาแกلنบสิ้นสุด ขี้เถ้าเกลนบจะถูกนำไปทดสอบ

เยื่อตัวลงในสภาพอุณหภูมิปกติ โดยวิธีการ 3 แบบคือ วิธีที่หนึ่งจะทิ้งขี้ด้าแกลบไว้ในภาชนะที่อยู่ในเตาเผา และปิดเตาเผาไว้จนกระทั่งขี้ด้าแกลบเย็นตัวลง วิธีที่สองคือ ทิ้งขี้ด้าแกลบไว้ในสภาพเดียวกับวิธีการแรก แต่กว่าเปิดเตาเผาไว้ หลังจากปิดสวิตช์แล้ว วิธีสุดท้ายจะปล่อยให้ขี้ด้าแกลบเย็นตัวลง โดยเกลี่ยขี้ด้าแกลบให้นิ่ง ๆ เพื่อระบบความร้อน ในสภาพอุณหภูมิห้องปฏิบัติการ ซึ่งวิธีแรก อัตราปล่อยให้เย็นตัวลงประมาณ 40 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมง วิธีที่สองอัตราปล่อยให้เย็นตัวลงประมาณ 80 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมง วิธีสุดท้ายเป็นการปล่อยให้เย็นตัวลงอย่าง慢ๆ พลัน

3.1.2 การผลิตขี้ด้าแกลบในทางปฏิบัติ

แกลบจะถูกเผาเป็นปริมาณมาก ๆ ในทางปฏิบัติภายใต้ข้อความสามารถการควบคุม ซึ่งแบ่งได้ 3 แบบ

(ก) การเผาแบบระบบเปิด

แกลบจะถูกกองไว้เป็นรูปกรวย และเผาด้วยการจุดติดไฟโดยเริ่มจากผิวนอกของแกลบ

(ข) การเผาภายในโคนเพื่อไรซิเมนต์

โคนเพื่อไรซิเมนต์ มีความสูง 5 ฟุต และเส้นผ่าศูนย์กลาง 7 ฟุต ใช้เผาแกลบ โดยมีช่องเปิดให้อากาศราย 5 ช่อง ขนาด 6×6 นิ้ว ตำแหน่งซึ่งห้องเปิด 1 ช่อง อยู่ด้านบนในระยะที่อิฐ 3 ช่องอยู่ด้านล่างของห้องเปิด ห้องเปิดสุดท้ายอยู่ด้านล่างของโคนเพื่อไรซิเมนต์ แต่มีขนาด 9×9 นิ้ว การใส่แกลบเผาจะใส่ช่องเปิดด้านบนรวมถึงการจุดติดไฟ ปริมาณแกลบที่ใส่จะสูง 12 ฟุต ในการเผาแต่ละครั้ง หลังจากเผาเสร็จจะยกโคนเพื่อไรซิเมนต์ขึ้น แล้วเกลี่ยขี้ด้าแกลบให้เย็นตัวลงทันที ในสภาพอากาศทั่วไป

(ค) การเผาภายในสภาพกรวยที่ฉายด้วยดินโคลน

ลักษณะกรวยที่ฉายขึ้นมา มีความหนาประมาณ $1/2 - 1$ นิ้ว โดยใช้มอร์ต้าผสมโคลนช่องระบายน้ำอากาศที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางครึ่งนิ้ว ทำขึ้นที่ตำแหน่งซึ่งห้องเปิดอยู่ด้านบนในระยะ 1 ฟุต ห้องส่องทิศทางบนผิวนอกของกรวย มีช่องเปิดผิวนอก 4 นิ้ว เพื่อการจุดติดไฟ หลังจากการเผาสิ้นสุดลง สภาพการฉายด้วยดินโคลนก็รื้อทิ้งไป

3.1.3 การนวดขี้ด้าแกลบ

การนวดใช้เครื่องบดถูกทรงกลมบด มีขนาดความจุ 0.3 ลูกบาศก์ฟุต ในแต่ละครั้ง ขี้ด้าแกลบจะใส่ปริมาณ 300 กรัม บดด้วยความเร็วปานกลาง

3.2 ส่วนผสมตัวอย่างทดสอบ

3.2.1 ขี้ด้าแกลบผสมปูนขาว อะมอร์ต้าผสมขี้ด้าแกลบ

ขี้ด้าแกลบผสมปูนขาวหรือซิเมนต์ในอุปพลภาพติก่อนจะทิ้งส่วนผสมดังกล่าวมีสีเดียว กัน อัตราส่วนทรายต่อซิเมนต์มีค่าเท่ากับ $2.75 : 1$ โดยน้ำหนัก ในการผสมวัสดุซิเมนต์ระหว่างปูนขาวกับขี้ด้าแกลบ อัตราส่วนปูนขาวต่อขี้ด้าแกลบคงที่คือ $2 : 1$ โดยน้ำหนัก จากการวิจัยของ Cady และ Gronley

แต่จะเปลี่ยนเป็นอัตราส่วน 1 : 2 หลังจากทดสอบหาค่าที่เหมาะสมได้ ดังรูปที่ 1 อัตราส่วนน้ำต่อน้ำยา กับน้ำเดือนกากลับกากหานคงที่เท่ากับ 0.8 แต่ในการทดสอบหาผลของการบดที่มีต่อความไวต่อการทำปฏิกิริยา ของน้ำเดือนกากลับ อัตราส่วนดังกล่าวจะเปลี่ยนเป็น 0.65 และสำหรับการทดสอบมอร์ต้าที่ 28 วัน อัตราส่วน ดังกล่าวจะเปลี่ยนเป็น 0.6 ตามลำดับ สำหรับชิ้นผสมน้ำเดือนกากลับ สัดส่วนน้ำเดือนกากลับจะเปรีย比起จาก 0% ถึง 70% โดยน้ำหนัก และความคุณการให้มีค่าเท่ากับ $150 \pm 5\%$

3.2.2 ส่วนผสมน้ำเดือนกากหานคงที่กับค่าส่วนผสมชิ้นเดือนกากหาน

วัสดุชิ้นเดือนกากหานคงที่กับคิดในสัดส่วนต่าง ๆ เพื่อผลิต บล็อกชิ้นเดือนกากหานคงที่กับคิด ปริมาณชิ้นเดือนกากหานคงที่กับคิดนี้ เปรีย比起จาก 0% ถึง 40% โดยน้ำหนัก เพื่อหาผลของอัตราส่วนดังกล่าว ในแต่ละส่วนผสมจะถูกออกแบบที่ปริมาณน้ำสอดคล้องกับปริมาณความชื้นที่เพื่อเหมาะสม สำหรับผลิตส่วนผสมที่ให้ความหนาแน่นแบบแห้งมากที่สุด

3.3 การเตรียมตัวอย่างทดสอบ

3.3.1 ตัวอย่างมอร์ต้า

เริ่มต้นผสมชิ้นเดือนกากหานคงที่กับคิดเป็นเวลา 30 วินาที ตัวความเร็วต่ำ หลังจากนั้น เติมน้ำยาอย่างช้า ๆ เป็นเวลา 30 วินาที การผสมจะดำเนินต่อไปด้วยความเร็วเดิมเป็นเวลา 2 ถึง 3 นาที จนกระทั่งได้เนื้อเดียวกัน ในกรณีที่ต้องทดสอบการให้ผลด้วย ตัวอย่างจะถูกเก็บมาผสมใหม่อีกราว 15 วินาที ตัวความเร็วปานกลาง

3.3.2 ตัวอย่างชิ้นเดือนกากหานคงที่กับคิด

เริ่มต้นชิ้นเดือนกากหานคงที่กับคิดเป็นเวลา 30 วินาที ตัวความเร็วต่ำ หลังจากนั้นเติมน้ำลงไป การผสมจะดำเนินต่อไปด้วยความเร็วปานกลางจนกระทั่งได้เนื้อเดียวกัน เพื่อป้องกันการสูญเสียความชื้น ส่วนผสมดังกล่าวจะมีพลาสติกปอกอุ่น ไว้บนกระถางดึงเวลาทดลองแบบ แบบบล็อกขนาด $3 \times 3 \times 3$ นิ้ว ถูกออกแบบไว้ประกอบด้วยถุงสูบ และแบบบล็อกกลาง ขนาด $3 \times 3 \times 7$ นิ้ว ถุงสูบถูกทำขึ้นโดยตัดกับบล็อกดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีบล็อกกลางขนาด $4 \times 4 \times 4$ นิ้ว เพื่อทำตัวอย่าง โดยมีความลึก 6 นิ้ว สำหรับส่วนผสมวัสดุชิ้นเดือนกากหานคงที่กับคิด แนะนำ 4 ชิ้นเดือนกากหานคงที่กับคิด และคิด ในขณะที่มีความลึก 5 นิ้ว สำหรับส่วนผสมชิ้นเดือนกากหานคงที่กับคิด ถูกสูบจะอัดกระแทกส่วนผสมโดยใช้เครื่องอัดแรงช่วย และมีตัวอ่านแรงอัดที่มีความสามารถ ขนาด 5 ตันติดตั้งไว้เชื่อมระหว่างเครื่องอัดแรงและถุงสูบ เพื่ออ่านค่าแรงที่กระทำบนถุงสูบ การถอดแบบตัวอย่างจะกระทำได้โดยเครื่องย้ายเพลทหลักที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง $8 \frac{1}{2}$ นิ้วของแบบบล็อก และใช้แรงดันตัวอย่างผ่านเข้าสู่แบบรูปทรงถุงน้ำยาที่ใช้กันทั่วไปในห้องปฏิบัติการ โดยเครื่องอัดแรง

3.4 การบ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างจะถูกบ่มด้วยวิธีมาตรฐาน และวิธีเร่ง การบ่มด้วยวิธีมาตรฐาน ตัวอย่างมอร์ต้าจะบ่มในห้องที่พ่นไอน้ำเป็นเวลา 24 ชั่วโมง หลังจากนั้นตัวอย่างจะถูกออกแบบแล้วนำไปแช่ในน้ำเย็น

ขาว จนกระทั่งถึงเวลาทดสอบ ในขยะที่ตัวอย่างซีเมนต์ผสมดินจะถูกปล่อยทิ้งไว้ในห้องที่พ่นไอน้ำจันกระทั่งถึงเวลาทดสอบ โดยการทดสอบจะทดสอบหากำลังที่อายุ 3, 7 และ 28 วัน การบ่มคัวยิริเริ่ง โดยใช้ย่างโลหะที่ใส่น้ำเต็ม และห่อหุ้มอีกที่คัวยุ่งพลาสติกให้严ญแล้วใส่ในเตาอบ ตัวอย่างที่ทดสอบจะถูกบรรจุในถุงดังกล่าวแล้วปิดให้แน่น ตัวอย่างจะถูกอบในเตาอบที่อุณหภูมิ 45-50 องศาเซลเซียส ในกรณีตัวอย่างจะออกจากเตาอบ เมื่อครบ 12 ชั่วโมง แล้วดูดแบบทันที จากนั้นนำกลับไปอบในเตาอบอีกครั้ง เป็นเวลา 12 ชั่วโมง สำหรับลือกซีเมนต์ผสมดินจะบ่มในเตาอบที่อุณหภูมิถึง 70 ± 5 องศาเซลเซียส ในกรณีตัวอย่างจะถูกแยกเป็นถุงพลาสติกขนาดเล็ก ๆ ตัวอย่างทั้งหมดจะถูกบ่มคัวยิริเริ่ง และทดสอบหากำลังที่อายุ 1 วัน

3.5 การทดสอบตัวอย่าง

การทดสอบหากำลังอัดของตัวอย่างมอร์ต้าเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM C109 กำลังอัดของบลือกซีเมนต์ผสมดินจะทดสอบโดยการให้น้ำหนักในอัตรา 14 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตรต่อน้ำที่

ในการทดสอบหากำลังอัดแบบเปยกของบลือก ตัวอย่างทดสอบจะแช่ในน้ำ 48 ชั่วโมง ก่อนการทดสอบการคุณสมบัติของบลือกซีเมนต์ผสมดินจะทดสอบตามมาตรฐานอินเดีย 1725-1960 ในหัวข้อ 5.1

3.6 ภาพถ่ายขยาย

ภาพถ่ายขยายของอนุภาคที่ได้แกลบันใช้กล้องถ่ายรูปที่ติดตั้งบนกล้องส่องขยาย Olympus PM-6 การวัดความเข้มแสงจะใช้มิเตอร์วัดของ Olympus EMM-7 เพื่อช่วยในการปรับการรับภาพของกล้องถ่ายรูป

4. ผลการทดสอบ

4.1 ผลกระทบของปัจจัยต่อการดำเนินการปฏิริยา

ความไวในการดำเนินการปฏิริยาของปัจจัยต่อการดำเนินการปฏิริยา ผลกระทบของการเพิ่มกำลังของมอร์ต้าผสมที่ได้แกลบัน และปูนขาว อัตราส่วนปูนขาวต่อปัจจัยต่อการดำเนินการปฏิริยา 0.5 และอัตราส่วนน้ำต่อปูนขาวและปัจจัยต่อการดำเนินการปฏิริยา 0.8 ตัวอย่างมอร์ต้าจะถูกบ่มภายใต้อุณหภูมิ 45-50 องศาเซลเซียส และทดสอบกำลังอัดเมื่อเวลาครบ 1 วัน ตัวแปรที่กำหนดเป็นค่าคงที่คือ อัตราการปล่อยไหเย็นตัวลงมีค่า 80 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมง สภาพการระบายอากาศถูกจำกัด และเวลาบดใช้ 30 นาที

4.1.1 ผลกระทบของอุณหภูมิการเผา และเวลาการเผา

รูปที่ 2 แสดงถึงผลของอุณหภูมิ และเวลาการเผาแกลบันที่มีต่อกำลังอัดของมอร์ต้า พบว่า ขณะอุณหภูมิที่พอเหมาะสมสำหรับเวลาการเผาแต่ละครั้ง และเมื่อการเผาใช้อุณหภูมิสูงเกินไปค่าจำกัดจะไม่มี

ประโยชน์ได้ ๆ ในการผลิตขี้ด้าวที่มีคุณภาพดี อุณหภูมิที่เหมาะสมประมาณ 600 องศาเซลเซียส เมื่อใช้วิธีการเผา 2-3 ชั่วโมงและอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส เมื่อใช้วิธีการเผา 4 ชั่วโมง จากรูปที่ 2 เห็นว่า เมื่อเวลาการเผาเพิ่มขึ้นจาก 2-3 ชั่วโมง จะมีผลกระทบต่อคุณภาพของขี้ด้าแกลบอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อใช้วิธีการเผา 4 ชั่วโมงยังคงให้ผลใกล้เคียงกับอุณหภูมิพอดี แต่เมื่อผ่านเกินอุณหภูมนี้ไป คุณภาพของขี้ด้าแกลบจะมีผลตรงกันข้าม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาการเผาที่นานเกินไป จะไม่ประทับตัว และไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติ

จากการสังเกตผลข้างต้น และที่ระยะเวลาการเผา 3 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส และ 4 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิการเผา 400 องศาเซลเซียสให้กำลังอัดตัวสูงสุด จึงน่าจะนำแกลบมาเผาในสภาพการเผาทึบสองแบบข้างต้น

4.1.2 ผลของอัตราการปล่อยไห้เย็นตัวลงหลังจาก การเผา

รูปที่ 3 แสดงผลของอัตราการปล่อยไห้เย็นตัวลงของขี้ด้าแกลบที่มีต่อกำลังอัดของมอร์ต้าฟัสน์ขี้ด้าแกลบและปูนขาว จากรูป พบว่าคุณภาพของขี้ด้าแกลบจะดีขึ้นเมื่ออัตราการปล่อยไห้เย็นตัวลงสูงขึ้น นอร์ต้าที่ใช้ขี้ด้าแกลบที่มีอัตราการปล่อยไห้เย็นตัวลงจาก 400 องศาเซลเซียส มีต่อกำลังอัดสูงกว่ามอร์ต้าที่ใช้ขี้ด้าแกลบที่มีอัตราการปล่อยไห้เย็นตัวลง 80 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมง และ 40 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมง เท่ากัน 16% และ 35% ตามลำดับ

นอกจากนี้ ยังพบว่าเมื่อแกลบถูกเผาที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส จะให้กำลังอัดสูงทุก ๆ ค่าอัตราการปล่อยไห้เย็นตัวลง เปรียบเทียบกับแกลบที่เผาที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส

4.1.3 ผลของสภาพอากาศระหว่างการเผา

รูปที่ 4 แสดงผลของสภาพอากาศระหว่างการเผาแกลบที่มีต่อกำลังอัดของมอร์ต้าฟัสน์ขี้ด้าแกลบ และปูนขาว จะเห็นว่ามอร์ต้าที่ใช้ขี้ด้าแกลบจากสภาพอากาศแบบเปิด ดีกว่ามอร์ต้าที่ใช้ขี้ด้าแกลบจากสภาพอากาศแบบจำากัด โดยไม่ขึ้นกับอุณหภูมิการเผา สภาพอากาศแบบเปิดจะมีลักษณะของขี้ด้าแกลบสีขาวยกเว้นในส่วนล่างจะมีสีดำ ในขณะที่การเผาอิกแบบจะให้ลักษณะขี้ด้าแกลบสีดำยกเว้นในส่วนบนจะมีสีขาว ดังนั้น จะเห็นว่าส่วนขี้ด้าแกลบที่มีสีขาวจะผลิตได้ภายใต้การเผาอากาศที่เพียงพอ อีกทั้งขี้ด้าแกลบชนิดนี้จะพัฒนากำลังของมอร์ต้าสูงกว่าขี้ด้าแกลบสีดำ ขี้ด้าแกลบทึบสองสีที่ผลิตได้ที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส จะถูกทดสอบหาผลกระทบ ดังแสดงในรูปที่ 4 ซึ่งเห็นว่าสามารถยืนยันได้ว่า นอร์ต้าที่ใช้ขี้ด้าแกลบสีขาว สามารถพัฒนากำลังอัดได้ดีที่สุดเท่าเมื่อเทียบกับขี้ด้าแกลบสีดำ

นอกจากนี้พบว่า นอร์ต้าที่ผสมขี้ด้าแกลบที่ผลิตที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส ภายใต้สภาพอากาศแบบจำากัด จะพัฒนากำลังอัดสูงเพียง 8% เทียบกับมอร์ต้าที่ผสมขี้ด้าแกลบที่ผลิตที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียสภายใต้สภาพการเผาอากาศแบบเปิด แต่ทว่า ผลกระทบพัฒนากำลังอัดสูงถึง 24% เมื่อเปรียบเทียบมอร์ต้าที่ผสมขี้ด้าแกลบที่ผลิตภายใต้สภาพการเผาอากาศแบบเปิด ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่าภายใต้สภาพการเผาอากาศแบบเปิดที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส จะดีกว่าขี้ด้าแกลบที่ผลิตที่

อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส ทำให้เกิดการหักเหของรัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่อยู่ในน้ำ อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ภายใต้สภาพการระบายอากาศแบบเปิด

4.1.4 ผลของการเปลี่ยนแปลงของรัศมีแสง

รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วจะลดลงเมื่อเวลา 30 และ 90 นาที ซึ่งจะสังเกตได้จากการที่รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วลดลง 30 : 70 ใช้ผลิตภัณฑ์ตัวอย่างเดียวกัน ซึ่งจะต้องทดสอบหากำลังอัดเพื่อหาผลการบดที่มีต่อคุณภาพของรัศมีแสง

รูปที่ 5 แสดงผลการทดสอบหากำลังอัดของรัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้ว ภายใต้สภาพปกติเป็นเวลา 28 วัน พบว่า นอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้ว 90 นาที จะให้การพัฒนาหากำลังสูงทุก ๆ อายุที่ทดสอบเรียบร้อยเท่านั้น กับนอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้ว 30 นาที ที่อายุ 3 วันแรก เห็นว่ามอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วชนิดแรกจะสามารถพัฒนาหากำลังสูงกว่ารัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วชนิดที่สองถึง 60% ในขณะที่ ที่อายุ 28 วัน ความแตกต่างมีค่าประมาณ 50% ผลของระยะเวลาการบดจะมีต่อความไวในการทำปฏิกิริยาของรัศมีแสง จะศึกษาเพิ่มเติมทั้งในกรณีของรัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้ว และนอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้ว และบุนขาว อัตราส่วนปูนขาวต่อรัศมีแสง 0.5 และ 0.65 ตามลำดับ

รูปที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเวลาการบดของรัศมีแสง และการหากำลังอัดของรัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้ว พบว่า เมื่อเวลาการบดมีค่า 90 นาที หากำลังของรัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วสูงมากตามเวลาการบดที่เพิ่มขึ้น

จากผลการทดสอบดังกล่าว งานวิจัยนี้จะทดสอบเพิ่มเติมถึงผลการบดของรัศมีแสงโดยใช้ระยะเวลาการบดจาก 90 ถึง 120 นาที

4.2 ผลการทดสอบของความไวต่อการทำปฏิกิริยาของรัศมีแสงสีดำ

รัศมีแสงสีดำ ถูกบดเป็นเวลา 1 1/2 - 2 ชั่วโมง ถูกผสมกับปูนขาวหรือซิเมนต์ในสัดส่วนผสมต่าง ๆ อัตราส่วนน้ำต่อปูนขาวกับรัศมีแสงสีดำ กำหนดมีค่าเท่ากับ 0.8 การให้ความคุณไว้มีค่าเท่ากับ $150 \pm 5\%$

นอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้ว 0.8 และรัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ไม่ต้องปรับปรุงใหม่ และรัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ไม่ต้องปรับปรุง รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ปรับปรุงโดยการเผา รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่อีกครั้ง ภายใต้สภาพการให้ก๊าซออกซิเจน ที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 ชั่วโมง หรือที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง วัดดูประสิทธิภาพของการปรับปรุงเพื่อต้องการสังเกตผลของการเผาใหม่อีกครั้งที่มีต่อคุณภาพของรัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วของนอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ปรับปรุงโดยใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ไม่ต้องปรับปรุงเท่านั้น

รูปที่ 7 แสดงผลของรัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ปรับปรุงใหม่และไม่ต้องปรับปรุงที่มีต่อหากำลังอัดของนอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้ว และบุนขาว พบว่า ถึงแม้มอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ปรับปรุงใหม่ที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียสให้หากำลังอัดสูงกว่ามอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ไม่ต้องปรับปรุง แต่กว่าไม่มีผลสำคัญมากนัก เพราะรัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ปรับปรุงใหม่ และไม่ต้องปรับปรุงมีประสิทธิภาพในการผสมนอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ปรับปรุงใหม่ และไม่ต้องปรับปรุงมีประสิทธิภาพในการผสมนอร์ต้าที่ใช้รัศมีแสงที่ส่องผ่านแก้วที่ไม่ต้องปรับปรุงเท่านั้น

ค่า และปูนขาวน้อยมาก นอกจากนี้ยังพบว่าการเพาบีเด็กอบสีดำอีกรึ่งที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียสทำให้คุณภาพของเกลอบต่ำลง

รูปที่ 8 ยังแสดงถึงปีเด็กอบสีดำที่ไม่มีผลต่อการพัฒนากำลังของตัวผู้ทดสอบปีเด็กอบสีดำอย่างไรก็ตาม เมื่อปีเด็กอบสีดำ ถูกบดเป็นเวลา 4 ชั่วโมง สามารถพัฒนาคุณภาพของปีเด็กอบสีดำ ของตัวที่ผ่านปีเด็กอบสีดำ และปูนขาว โดยใช้ปีเด็กอบสีดำที่บดเป็นเวลา 4 ชั่วโมง สามารถเพิ่มกำลังได้ถึง 30 % เมื่อเปรียบเทียบมอร์ต้าที่ใช้ปีเด็กอบสีดำที่บดเป็นเวลา 90 - 120 นาที

4.3 ผลการทดสอบลือกซิเมนต์ที่ผ่านปีเด็กอบกับปูนขาวและดิน

เพื่อหาสัดส่วนผสมของลือกซิเมนต์ดังกล่าว จึงต้องมีการทดสอบหาผลของปริมาณน้ำ ความดันที่ใช้อัดและการบ่มที่มีต่อคุณภาพของลือก อัตราส่วนปูนขาวต่อปีเด็กอบกำหนดมีค่าเท่ากับ 0.5

รูปที่ 9 และ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความชื้นและความหนาแน่นสภาพแห้งของส่วนผสมต่างๆ ตามมาตรฐาน ASTM D698- 78 พบว่าค่าปริมาณความชื้นจะให้ค่าความหนาแน่นแบบแห้งมากที่สุดในแต่ละส่วนผสม นอกจากนี้ปริมาณความชื้นมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของค่าความหนาแน่นแบบแห้งมากที่สุด พอย กับการเพิ่มปริมาณปีเด็กอบ และปูนขาวหรือซิเมนต์ในส่วนผสมบลือกซิเมนต์ดังกล่าวแสดงไว้ในรูปที่ 11

สำหรับส่วนผสมที่ประกอบด้วยปูนขาว และปีเด็กอบ 10 % กับดิน 90 % ได้มีการทดสอบหาความสัมพันธ์ของปริมาณความชื้นและกำลังอัด ดังแสดงในรูปที่ 12 ความสัมพันธ์ของกำลังและความหนาแน่นแบบแห้งที่มีต่อปริมาณความชื้นมีลักษณะเหมือนกัน ค่ากำลังอัดมีค่าสูงสุดเมื่อปริมาณความชื้นที่ทำให้ค่าความหนาแน่นแบบแห้งมีค่าสูงสุด

ผลของความดันที่อัดต่อกำลังอัดของดิน และบลือกซิเมนต์ดังกล่าว แสดงดังรูปที่ 13 พบว่าช่วงความดันที่อัดที่เลือกทดสอบสามารถให้ค่ากำลังมากสุด เมื่อเพิ่มปริมาณซิเมนต์ ช่วงของความดันที่เหมาะสมใช้ในการอัดจะกว้างมาก ดังเช่น เมื่อส่วนผสมมีปริมาณซิเมนต์ 10 % ช่วงความดันอัดมีค่าระหว่าง 350 ปอนต์ต่อตารางนิวตัน 550 ปอนต์ต่อตารางนิวตัน ในขณะที่เมื่อส่วนผสมมีปริมาณซิเมนต์ 20 % ช่วงความดันอัดมีค่าระหว่าง 300 ปอนต์ต่อตารางนิวตัน ถึง 600 ปอนต์ต่อตารางนิวตัน ดังนั้นจะเห็นว่า ความดันอัดที่ดีสุดประมาณ 300 ปอนต์ต่อตารางนิวตัน ในระหว่างที่ทดสอบหากำลังอัด สังเกตได้ว่าตัวอย่างทดสอบ เมื่อยกอัดด้วยความดันสูงกว่าค่าที่เหมาะสมจะเกิดการแตกร้าวในแนวอิฐเนื่องจากแรงเฉือน

ผลของสภาพการบ่มที่มีต่อกำลังอัดของบลือกซิเมนต์ดังกล่าว ดังแสดงในรูปที่ 14 พบว่า เมื่อบ่มแบบเร่งที่อุณหภูมิ 45 - 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 วัน จะทำให้บลือกซิเมนต์ดังกล่าวมีค่ากำลังอัดสูงกว่าเมื่อบ่มแบบเร่งที่อุณหภูมิ 70 ± 5 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 1 วัน จะทำให้บลือกซิเมนต์มีค่ากำลังต่ำลง บลือกซิเมนต์ที่ผ่านปีเด็กอบกับปูนขาวและดินจะให้ค่ากำลังอัดต่ำกว่าบลือกซิเมนต์สมดินเล็กน้อย อย่างไรก็ตามความแตกต่างไม่มาก ยกเว้นในการบ่มแบบเร่งที่อุณหภูมิ 70 ± 5 องศาเซลเซียส ซึ่งค่ากำลังของบลือกซิเมนต์ผ่านปีเด็กอบกับปูนขาว และดินต่ำมากเมื่อเทียบกับบลือกซิเมนต์สมดิน

5. สรุป

1. ความไวในการทำปฏิกิริยาของชีดีแลกอนขึ้นอยู่กับสภาพการระบายน้ำอากาศระหว่างการเผา และอัตราการปล่อยไห้เข็นตัวลง รวมไปถึงอุณหภูมิการเผา, เวลาการเผา และการบด การระบายน้ำอากาศระหว่างที่เผาแกลบพิคิด พล แตะตราชาร์การปล่อยไห้เข็นตัวลงอย่างเร็วมากของชีดีแลกอนหลังการเผาจะทำให้ได้ชีดีแลกอนที่ไวต่อการทำปฏิกิริยา
2. ลักษณะอนุภาคของชีดีแลกอนที่ไวต่อการทำปฏิกิริยาจะเป็นผง
3. ในกรณีผลิตชีดีแลกอนจำนวนมาก ในทางปฏิบัติ แกลบจะต้องเผาภายใต้สภาพที่ให้ความร้อนในการเผาที่เหมาะสม และคงที่ อีกทั้งมีการระบายน้ำอากาศที่เพียงพอระหว่างการเผา
4. ชีดีแลกอนไม่มีความไวในการทำปฏิกิริยาไม่สามารถเปลี่ยนรูปเป็นชีดีแลกอนที่ไวในการทำปฏิกิริยาได้โดยการเผาใหม่
5. ชีดีแลกอนสีดำจะยากในการบดเมื่อเปรียบเทียบกับชีดีแลกอนสีขาวภายใต้สภาพการผลิตเดียวกัน
6. ชีดีแลกอนที่ไวต่อการทำปฏิกิริยามีประโยชน์ในการนำมาผสมกับปูนขาวเพื่อแทนที่ซิเมนต์ในบล็อกซิเมนต์ผสมดิน

Production of Reactive Rice Husk Ash and Its Application in Pressed Soil-Cement Block

B. Chatveera* P. Nimityongskul**

* Lecturer, Department of Civil Engineering, Thammasat University, Rangsit Campus, Pathum Thani 12121, Thailand

** Associate Professor, School of Civil Engineering, Asian Institute of Technology, Pathum Thani, 12120, Thailand

Abstract

The purpose of this work is to seek the parameters, essential for the production of reactive RHA. Various ashes were prepared, by changing, burning time, burning temperature, supply of air during burning, cooling rate and grinding time. The ashes were blended with lime, mostly in proportion of 30% RHA and 70% lime. Effect of the parameter on the reactivity of RHA was evaluated by the degree of its contribution in raising the strength of mortars made

with lime RHA as cementing material. Based on the observations of these under a microscope, a simple method of identifying the reactive RHA was discussed. An effective way of mass producing the reactive RHA was examined and application of reactive RHA together with lime for making the pressed soil-cement blocks was sought for the first time. Following are the main findings: 1) Reactivity of RHA is also strongly dependent on the condition of supply of air during burning and cooling rate, in addition to burning temperature, burning time and grinding. 2) Grains of reactive RHA exhibit typical features when observed through microscope. 3) Reactive RHA can be mass produced very cheaply, and it can be advantageously used together with lime in place of Portland cement for making soil-cement blocks.

6. ເອກສາຣ້ອ່າງອີງ

Cady, P.D. and Groney, P.R. Hydraulic Cement from Rice Husks, *Cement Technology*, Vol. 7 , No. 6, pp. 215.

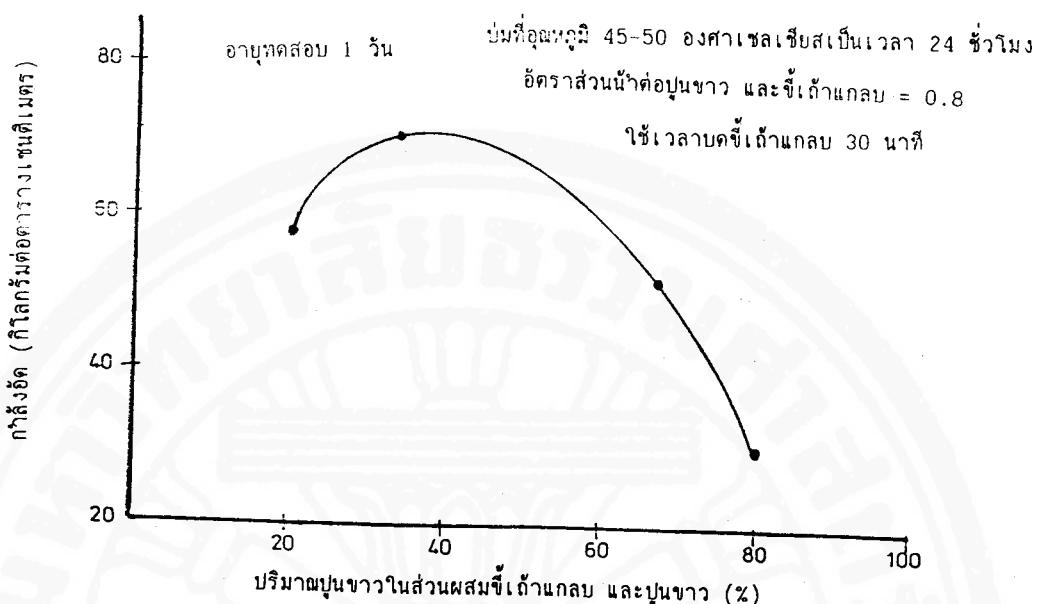
Damer, S.A. Rice Hull Ash as a Pozzolanic Material, M. Eng Thesis No. 953, Asian Institute of Technology, Thailand.

Lakho, S.M. Production of Reactive Rice Husk Ash and Its Application in Pressed Soil-Cement Block, M.Eng Thesis No. ST-80-14, Asian Institute of Technology, Thailand.

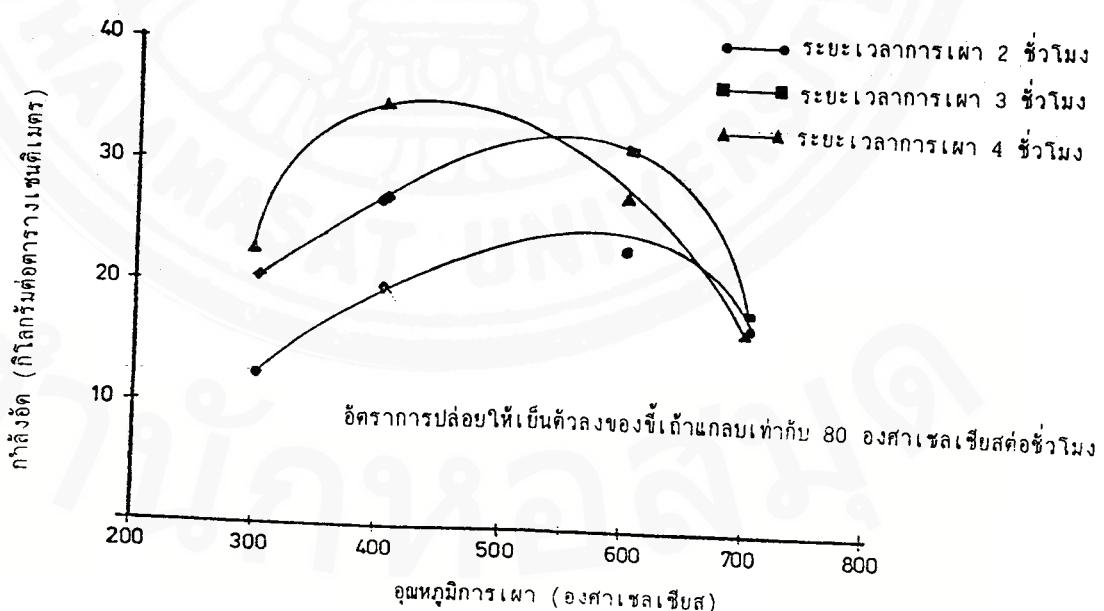
Mall, A.P. A Study of Lime-Rice Hull Ash Mixture as a Partial Replacement of Portland Cement, M.Eng. Thesis No. ST-78-1, Asian Institute of Technology, Thailand.

Mehta, P.K. Rice Hull Ash Cement - High Quality Acid Resisting, *ACI Journal* , May 1975, pp. 235- 236.

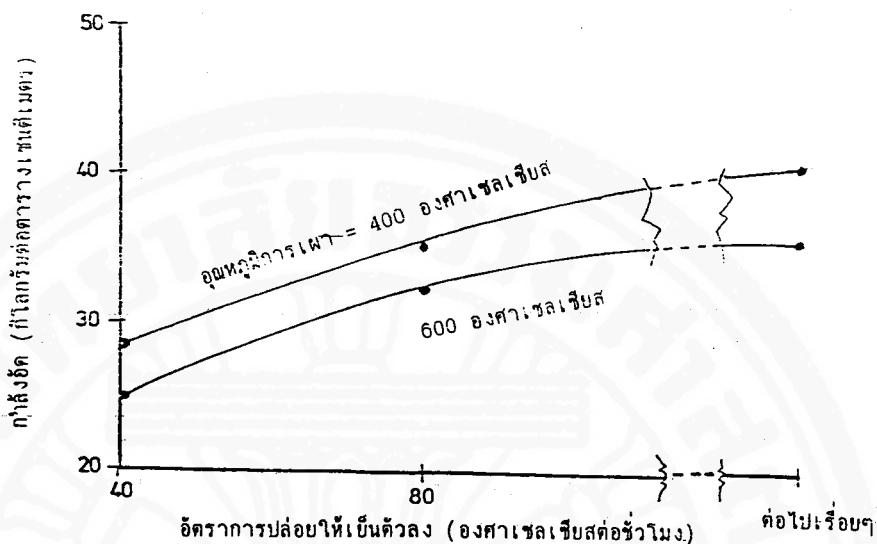
Paul , B .K. A Study of Lime-Rice Husk Ash Mixtures for Use as Building Materials, M.Eng. Thesis No. 1029 , Asian Institute of Technology , Thailand.

รูปที่ 1 : ผลของการแปรค่าอัตราส่วนปูนขาวต่อชี้เด็กกลบที่มีต่อกำลังอัดของมอร์ต้า
ผสมชี้เด็กกลบ และปูนขาว

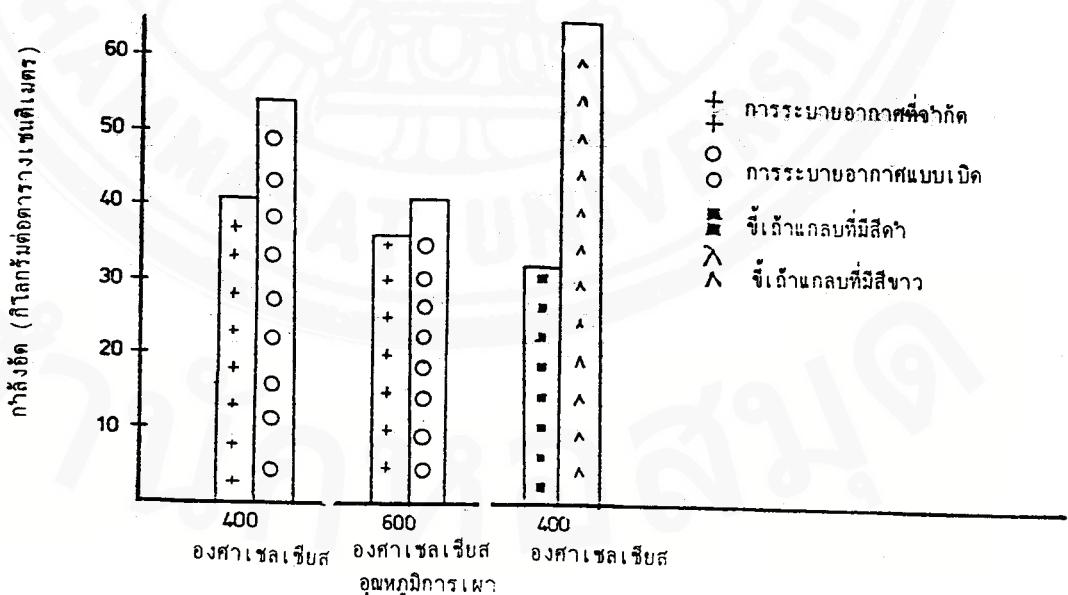

รูปที่ 2 : ผลของการแปรค่าอัตราส่วนปูนขาวต่อชี้เด็กกลบที่มีต่อกำลังอัดของมอร์ต้า
ผสมชี้เด็กกลบ และปูนขาว

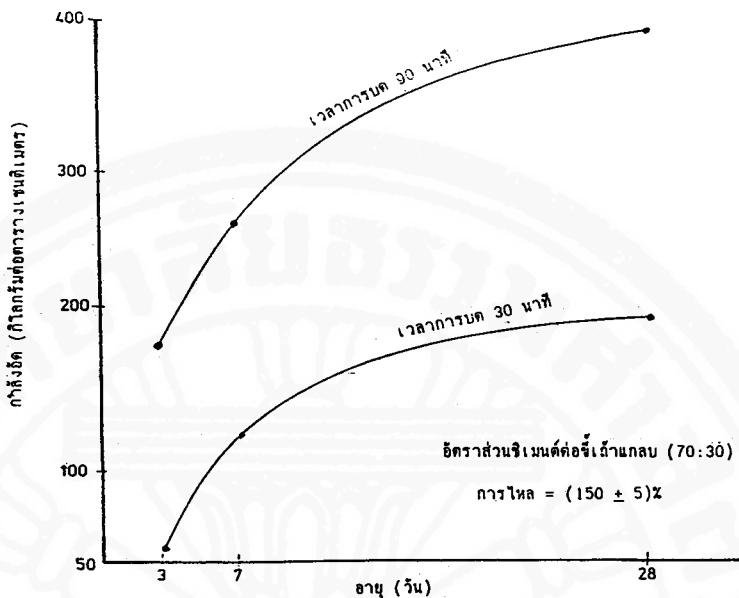

รูปที่ 3 : ผลของอัตราการปล่อยให้เป็นตัวลงที่มีต่อกำลังอัคของมอร์ต้าพสมน้ำดีแกลบ และปุ่นขาว

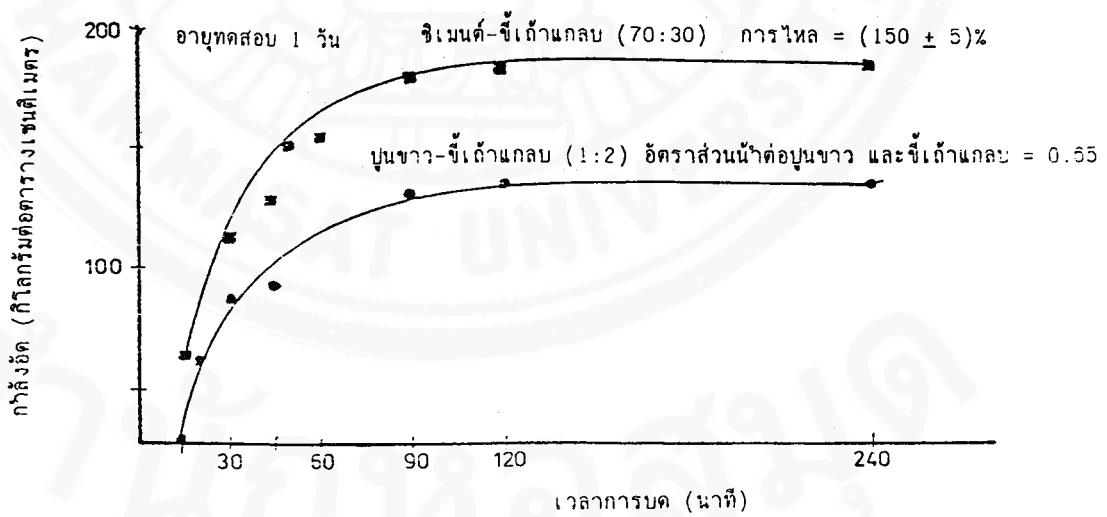
รูปที่ 3 : ผลของอัตราการปล่อยให้เป็นตัวลงที่มีต่อกำลังอัคของมอร์ต้าพสมน้ำดีแกลบ และปุ่นขาว

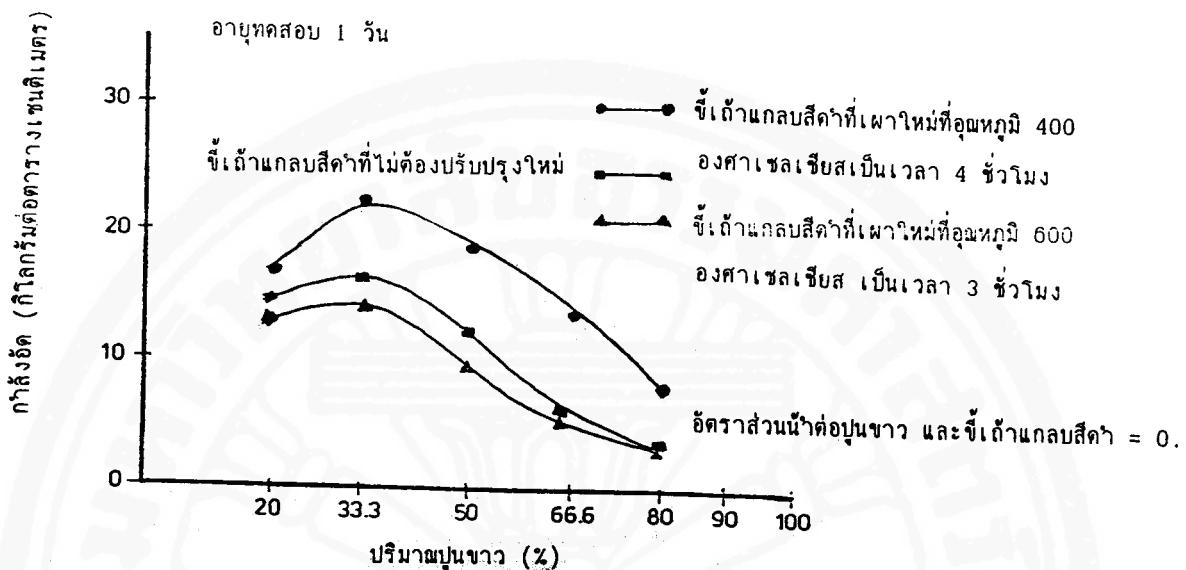
รูปที่ 4 : ผลของสภาพการระบายอากาศระหว่างการเผาแกลบที่มีต่อกำลังอัคของมอร์ต้า พสมน้ำดีแกลบ และปุ่นขาว

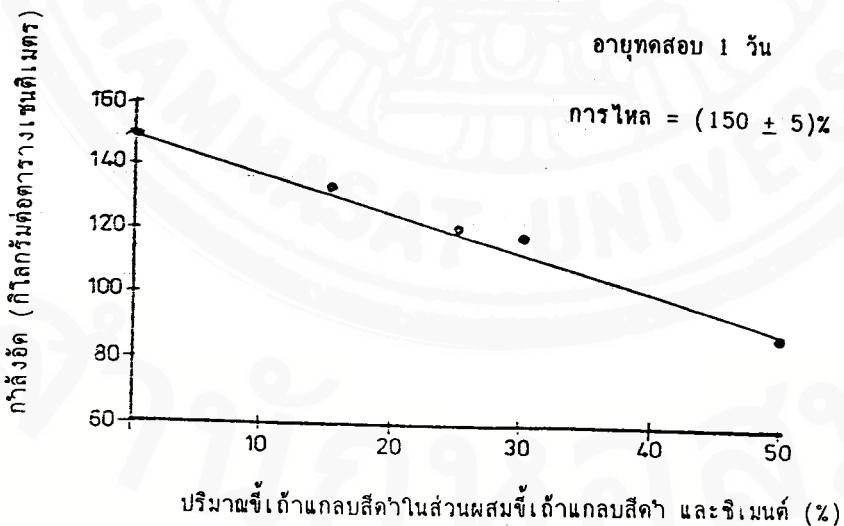
รูปที่ 5 : การเปรียบเทียบระหว่างกำลังอัดของนอร์ต้าพสมชี้เด้าแกลบ โดยที่ชี้เด้าแกลบถูกบดในเวลาต่าง ๆ กัน

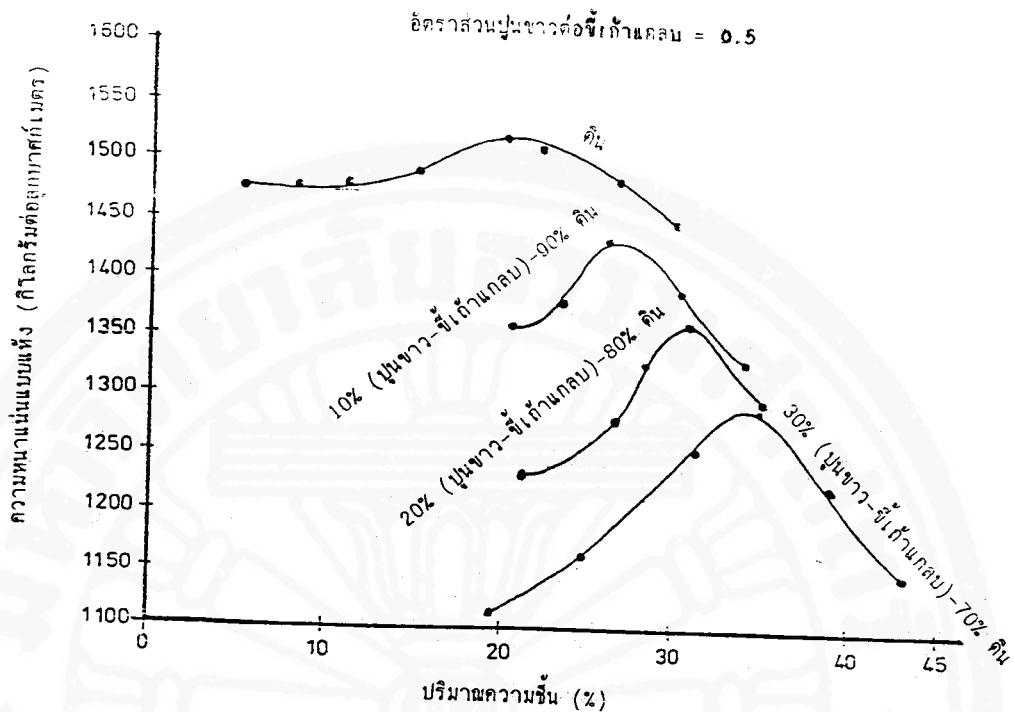
รูปที่ 6 : ผลของการบดชี้เด้าแกลบที่มีต่อกำลังอัดของปูนขาวพสมชี้เด้าแกลบ และนอร์ต้าพสมชี้เด้าแกลบ

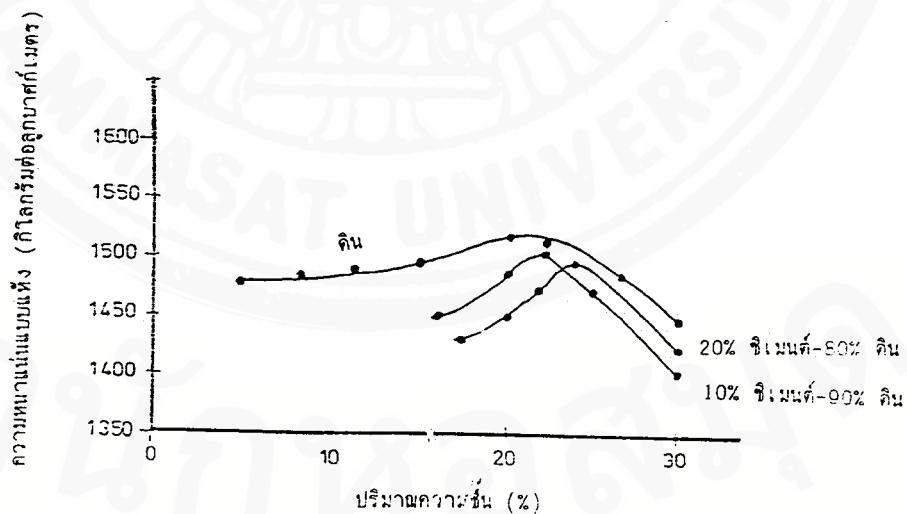
รูปที่ 7 : กำลังอัศวองมอร์ต้าพสมชี้เด้าแกลบสีคำและปูนขาว โดยใช้ชี้เด้าแกลบสีคำที่ปรับปรุงใหม่และไม่ต้องปรับปรุงใหม่

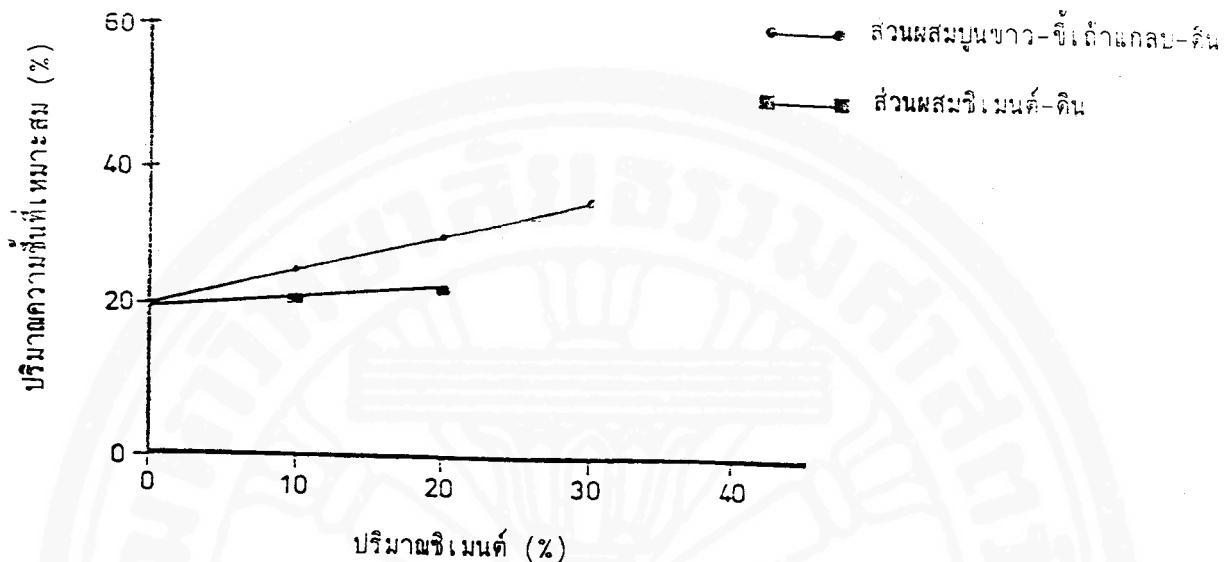
รูปที่ 8 : กำลังอัศวองมอร์ต้าพสมชี้เด้าแกลบสีคำ และซิเมนต์ โดยใช้ชี้เด้าแกลบสีคำที่ไม่ต้องปรับปรุงใหม่

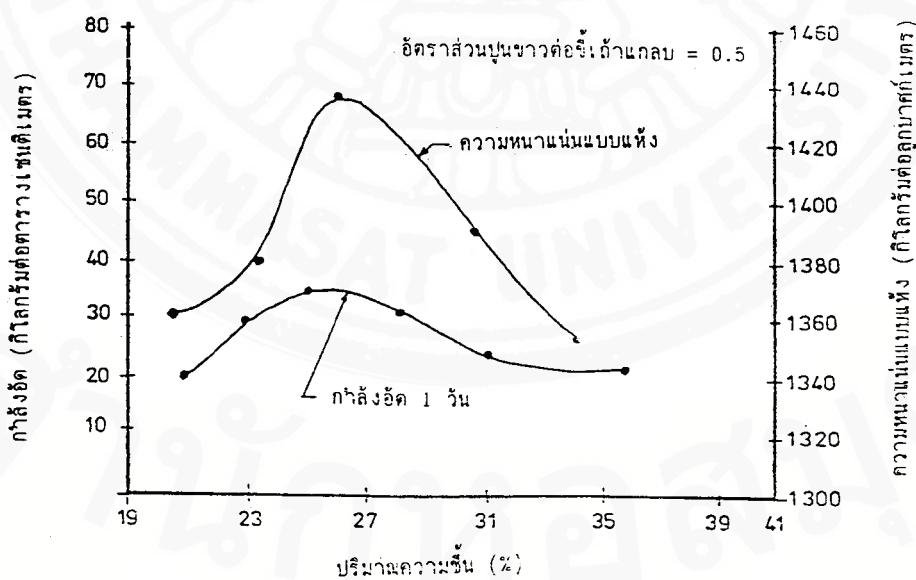
รูปที่ 9 : ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นแบบห้อง และปริมาณความชื้นของดิน และส่วนผสมปูนขาว และชีลีนกลบกับดิน

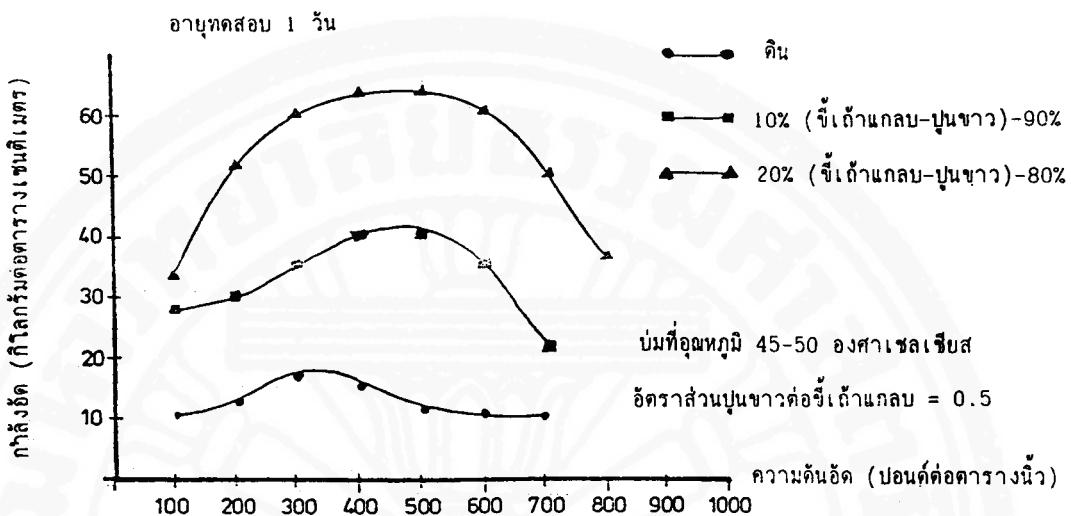
รูปที่ 10 : ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นแบบห้อง และปริมาณความชื้นของดิน และส่วนผสมซีเมนต์กับดิน

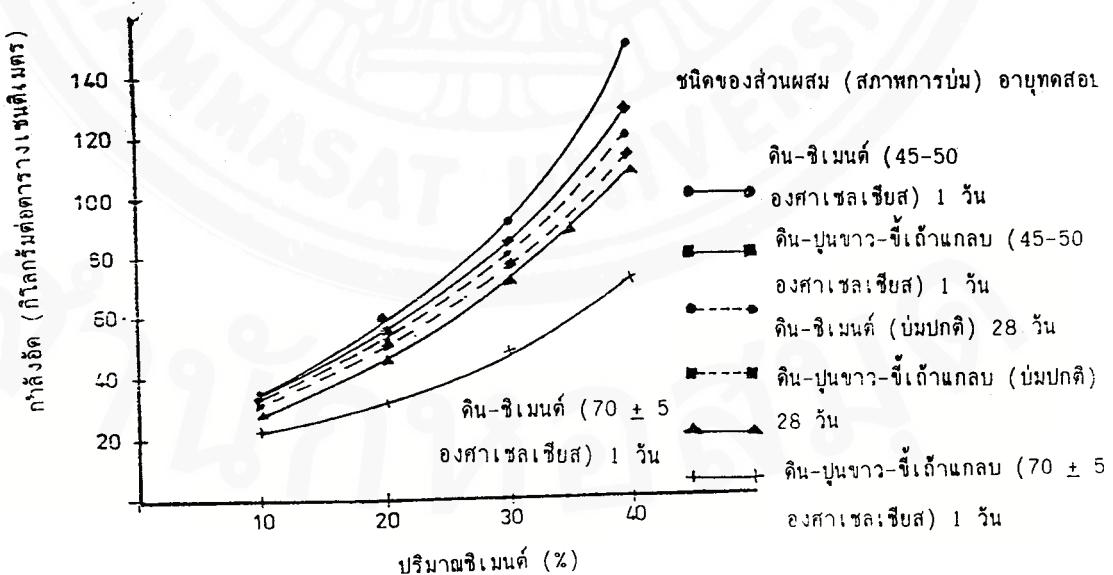
รูปที่ 11 : ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณชิเมนต์ และปริมาณความชื้นที่เหنمาระ สำหรับความหนาแน่นแบบแห้งสูงสุดของส่วนผสนชิเมนต์ผสนชิเมนต์ แกลง และปุ่นขาวกับดิน

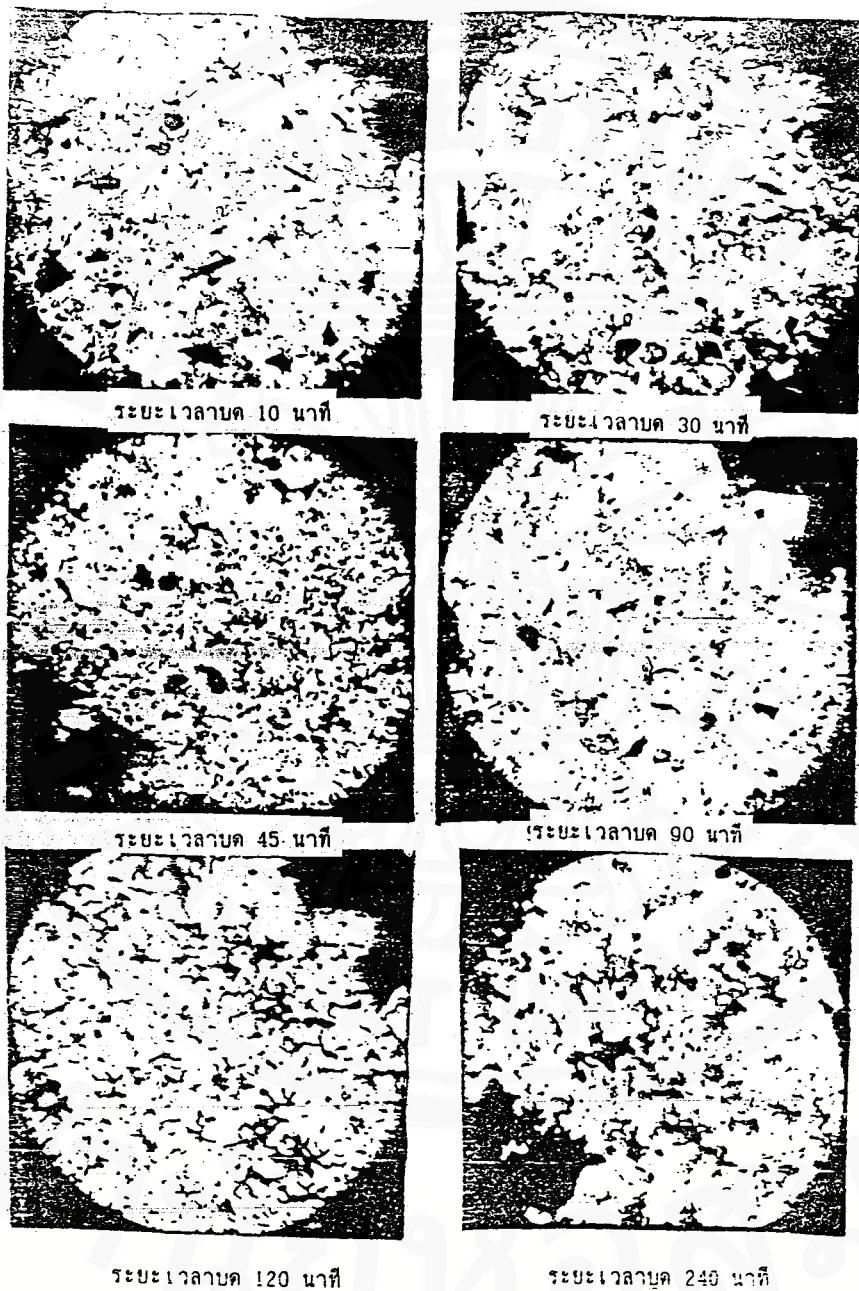
รูปที่ 12 : การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นแบบแห้ง และปริมาณความชื้น และความสัมพันธ์ระหว่างกำลังอัด และปริมาณความชื้นของส่วนผสน 10 % (ปุ่นขาว-ชิเมนต์) และ 90 % ดิน

รูปที่ 13 : ผลของความดันที่มีต่อกำลังอัดของดิน และบือกซิเมนต์ผสมชี้เด้าแกลง และบุนขาวะกับดิน

รูปที่ 14 : ผลของสภาพการบ่มที่มีต่อกำลังอัดของบือกซิเมนต์ผสมดิน

รูปที่ 15 : ภาพถ่ายขยายขนาดของนุกากของข้าวต่อการทำปฏิกริยาเมื่อบดที่ระยะเวลาต่าง ๆ กัน (ขยาย 400 เท่า)